Oktay SİNANOĞLU-BURASI TÜRKİYE KİTABINDAN (3)

BİR ÜLKENİN İKTİSADI ÜÇ GÜNDE NASIL ÇÖKERTİLİR?

Bundan 2 sene önceydi. Türkiye'de iktisadî durum iyi gidiyordu. Yalnız İstanbul'da değil, ülkenin birçok yerinde hatta doğusunda bile durum iyiydi. Bir gün yabancıların gözüyle etrafa bakarak dedim ki:

"Muhakkak bunlarda bir haset olmuştur. Yabancılar bu iyi durumumuzdan rahatsız olmuşlardır, mutlaka bir tedbir alırlar" diye düşündüm. Kısa süre sonra iktisadî bunalımı çıkardılar. Böyle olaylar hep bir takım ajanlar tarafından yapılır, dış kaynaklıdır. Belki birine yaptırabilirsin ama kaynağı hep dışarıdadır. Mavi Çarşı'da bomba patlattılar ve hemen arkasından Amerika, İngiltere, Almanya kendi milletlerine birer beyanname yayınladı:

"Orası tehlikelidir, gitmeyin!" diye. Ve bir günde gezim (turizm) bitti. Yani gelmedikleri gibi güneyde ayrılmış toplu gezişler iptal edildi Her şey şak diye bir günde bitti.

Ertesi gün ne oldu?

Biz neyle geçiniyoruz?

Kumaş satıyoruz. Dokuma ürünlerini Avrupa almayacağız dedi, o da bitti.

Amerika ve Avrupa'ya, bilhassa Amerika'ya bol miktarda Çin'den, Güney Amerika ülkelerinden, bazı ufak tefek Afrika ülkelerinden giyim eşyaları gelir. Ya onlar yaparlar ya da Amerika şirketleri ucuza mal oluyor diye orada yaptırıp ithal ederler. Çok da ucuz ve vasıflı yani... Şimdi Türkiye'den kumaş almaya ihtiyaç yok. Şak diye o da bitti mi?

Üçüncü bir şey daha oldu. Borsaya sıcak para geliyor ya dışarıdan, borsa yükseliyor. Bu işler Türkiye'de yeni olduğu için millet ne olduğunu anlamıyor. Böyle ufak borsayı birkaç kişi yönlendirebilir. Gayet kolayca. Şimdi o para gelince, bizim dışarıdan ayarlı basın,

"Vay işte borsa çıkıyor!" diye milleti heveslendirir. Garibanlar da gidip oraya paralarını koyuyorlar. Ama, borsa yükseldiği zaman bir miktar, veya batırmak istedikleri zaman hepsini birden, yabancılar çekip götürüyorlar. Milyarlarca dolar, zavallı milletin parası, şak diye gidiyor. Yani götürülen para kimden çıkıyor? Vatandaşın oraya koyduğu ufak tefek paralardan çıkıyor. Hatta bu, her ülkede böyle olur. Birileri kazanıyorsa birileri kaybediyor demektir. Kazanan birkaç kişi, kaybeden de milyonlarca insan... Bunun kaidesi budur.

Aynı sıralarda bankaların hepsi birden soyuluyor. Soyulmasındaki paralar ne çapta, ona bakmak lâzım. 20 milyarla 80 milyar dolara kadar çıkan rakamlardan bahsediliyor. Bunun arkasında iki üç kişi var. **Hep aynı adamlar... Kim bunlar?**

Basın yayını elinde tutan adamlar... Çünkü basın yayın pek kârlı bir iş değil. Televizyonlar, gazeteler, dergiler filân kârlı iş değil. Ama Türkiye'ye karşı büyük bir silah. Eeee, şimdi dışarıdan birileri enayi değil ki bunun parasını versin! Bunlara bankaları soydurup o paralarla yaptıracaklarını yaptırıyorlar.

Ayrıca, Türkiye'yi mahvetmek için hep bizim kendi kaynaklarımız kullanılıyor 50 senedir. Eğitimde de öyle. Misyonerlere gerek kalmadı, yerli misyonerler canla başla çalışıyorlar. Yabancı dille eğitim okullarında kitaplar İngiltere'den geliyor, tanesi 50 dolara... Yani paralar hep bizden çıkıyor.

Hortum meselesi çok ilginç, çünkü 20 milyarla 80 milyar arası bir para. Değil birkaç milyar dolar, Amerika'da bir banka soyulsa Amerika'nın iktisadı çöker, bunlar çok büyük paralar... Değil öyle 50 milyar dolar, 1-2 milyar dolan bile dünyada bir yerde saklamak mümkün değildir. Meselâ Kayman adaları, Bahama adaları... Böyle bir takım yerler var. Orada parayı koyarsan ifşa etmiyorlar kimin olduğunu...

Birisi birkaç dolar götürecek, **"Bunu bir yerde saklayacağım!"** diyecek... Nerede saklayacak? öyle bir miktardır ki bu, saklamak mümkün değildir dünyada. Böyle ufak tefek bir yerin bankalarına bu para gittiği zaman orada bir enflasyon alır, iktisâdı çöker. Meselâ İspanyollar Güney Amerika'yı oradaki yerlileri soykırıma uğratıp altınlarını soyarak İspanya'ya getirdikleri zaman bir sürü altın oldu ama karşılığında alınacak yeterli mal yoktu.

Dolayısıyla korkunç enflasyon yaşandı. Yani bunlar zengin olduklarını zannettiler ama bu altının bolluğu yüzünden İspanya İmparatorluğu battı. Hâlâ toparlanamadı. Bu çok büyük bir şeydir. Onun

için böyle bir parayı bir yerde saklamak mümkün değildir. Bunu niçin söylüyorum? Aradan onca zaman geçiyor. Bilmem kim birkaç ay bir yerde yatıyor. 3 sene filân oluyor. Mürur-ı zamana uğradı deyip salıyorlar. Kanunlar öyle hazırlanmış ki, hemen serbest bırakıyorlar. Dünyanın hiçbir yerinde böyle kanunlar olmaz.

Meselâ banka hortumlanıyor, zarara uğruyor, yani batıyor, mevduat sahiplerinin bütün mevduatlarını devlet üstüne alıyor. Devlet ödüyor. Onun için bankaların battığını millet pek fark etmedi. Yani Amerika'da bir banka battığı zaman, nitekim **1992'de Amerika'da bin tane banka battı.** Bütün millet o bankaların önüne yığıldı, isyanlar çıktı, ortalık birbirine girdi. Bizde böyle bir şey görmedik. Niye? Çünkü bütün mevduat sahiplerinin parasını devlet taahhüt ediyor. Hatta bankanın başka kuruluşlara olan borçlarım bile üstüne alıyor. Böyle kanun hiçbir yerde yoktur.

Meselâ Amerika'daki bankalarda şu vardır. Eskiden 50 bindi, sonra 100 bin dolar oldu. 100 bin dolara kadar mevduatın sigortası vardır. Devletin arkasında durduğu... Ona ayrı sigorta olarak fon ayrılmıştır Yani her banka sigortaya prim öder, onlar durur, devlet onu tutar. Ve böyle battığı zaman senin 200 bin dolarlık mevduatın varsa, 100 bin dolar kadar bu sigorta sana öder. Hiçbir yerde bankanın zararlarını, batmasındaki durumu tamamıyla devletin, yani milletin cebinden, destekleyip yerine koyduğu bir ülke yoktur. Bu kanunlar daha önce çıkmış, ayarlanmış. Ne demektir bu? "Gel, bankayı soy, hortumla!" demektir. Teşviktir. Bunlar önceden ayarlanmış.

Bir de işin garip tarafı var. Hep aynı insanlar çıkıyor işin altından, aynı zamanda basın yayını yönetenler... Şimdi biz diyoruz ki, **"Falancayı yakalamışlar, sorguya almışlar!"** filân... Peki, kimse sormuyor,

"Adamdan bana ne?" Tutuklandı, tutuklanmadı, cezasını verirsin. Millet için asıl önemlisi o değil ki!

Para nerede?

Bu parayı saklamak mümkün değil. Araştırsak başka bir ülkeye gitti. O ülkeye resmî bir müracaatta bulunursun.

"Bizim şu kadar paramız senin şu bankanda duruyor" diye. Bunu bulmak kolaydır. Onun sana iade edilmesi gerekir. Hiç böyle bir lâf yok, paranın nerede olduğunu soran yok. İsteseler bulurlar. Çünkü öyle kaybolacak bir para değil ki, dağ gibi bir şey. Dağ kaybolmuş. Aaaa, yok! Dağı saklayamazsın ki! Dolaba mı koyacaksın koskoca dağı? Dağı alacak dolap yapılmadı daha. Yurt dışında bir iki ülkenin bankalarında ama, soran yok!..

[2 Aralık 2001'de Ek: Geçen gün bir TV yayınında gördüm: Bir görevli, dış ülkelere götürülen hortum paralarının nerelerde olduğunu, tam bir yıl üç ay yoğun bir şekilde araştırmış. Hepsini bulmuş ve mercilere bildirmiş. Peki, işin üstüne gidilip paralar istenmiş mi? Bildiniz: Hayır! Ancak, görevlinin işine son verilmiş!] (sh. 286-290)

Kaynak:

Oktay SİNANOĞLU, Burası Türkiye [Kitap]. - İstanbul : Otopsi,